

Deša Diana:

Sv. MARIJA DE TAURELLO

Zanosom, ljubavlju i radom prijatelja kulturne baštine mnogi su spomenici i spomeničke cjeline otrgnuti zaboravu šire javnosti. Ukazujući stalno na njihovo značenje, ti entuzijasti vraćaju usput dug stoljećima koja su stvarala i sačuvala golemo kulturno-povijesno blago našim danima. Pa ipak, i to je šire angažiranje, u odnosu na potrebe, više puta nedostatno. U realizacijama koje iziskuju materijalna sredstva često smo nemoćni. Pa, kad ne možemo tu učiniti više, možemo se makar uz dobro poznate ponekad osvrnuti i na one spomenike što nisu dovoljno popularni a predstavljali su nekada integralni dio u životu grada.

S tim ciljem, sa željom da se ovim kratkim napisom dade doprinos boljem upoznavanju splitskih spomenika, osvrćem se na crkvu i samostan sv. Marije de Taurello koji je pripadao ženskom benediktinskom redu i nalazio se zapadno od perimetralnih zidova Dioklecijanove palače a unutar srednjovjekovnog obrambenog pojasa, na području današnjeg Obrova. Nalazio se naime unutar sklopa zgrada što ga danas omeđuju ulice Obrov sa zapada, ulica Ilegalaca s istoka, Trogirskih žrtava sa sjevera i Šibenskih žrtava s juga.

Crkva je sa samostanom bila podignuta u XI st. i o prvim vremenima njena postojanja ne znamo mnogo. U XIII st. spominje se u ostavštinama građana, u XIV st. pri polaganju zakletvi opatica. U XV st. se o samostanu brine splitska komuna, a u XVI st. spominje se kako je kuga pomorila sve opatice pa se samostan morao obnavljati onima iz matičnog samostana sv. Arnira. Češće se spominje od XVI st. dalje u vizitacijama splitskih biskupa.

Sv. Mariju de Taurello spominje Mark Antun de Dominis 1604. nabrajajući tri crkvena oltara. Spominje je i nadbiskup Stjepan Cosmi u svojoj vizitaciji 1682/1683. navodeći materijalne potrebe crkve i samostana. Dalje o njoj znamo iz vizitacija nadbiskupa Antuna Kačića iz godina 1732. i 1734. koji nabraja četiri crkvena oltara. Međutim, sigurno je da su crkva i samostan sve do XVII st. imali solidnu materijalnu bazu, a onda postepeno počinje osiromašenje. Opatice su se naime

